

Preek 7 december, tweede Zondag van de Advent

For English translation please scroll down.

Lezing uit de profeet Jesaja. *Jes. 11,1-10*

Lezing uit de brief van de heilige apostel Paulus *Rom. 15, 4-9*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 3, 1-12*

Door Fr. Frank As

Koning David leefde ongeveer 1000 jaar voor Christus. De Profeet Jesaja leefde ongeveer 700 jaar voor Christus. De profeet Jesaja profeteert over de komst van de Messias, die uit het Huis van David komt en zoon van David is. De mensen leefden in de verwachting dat de Messias zou komen met luister en Majesteit. De profeet Jesaja profeteert iets heel anders. De Messias komt als een twijgje. De Messias zal ontspruiten aan de stronk van Isaï. Isaï, of Jesse, is de vader van koning David. De stronk is het beeld het vervallen davidisch koningshuis. Jozef, de man van Maria, stamt af van het Huis van David, en is de telg, de stronk van het nog overgebleven huis van David. Wij weten dat de Messias geboren is in een stal van Bethlehem, ver van de wereld. Hij is dat twijgje en daarmee de vervulling van de profetie van Jesaja.

Maar op dat kleine kwetsbare jonge twijgje rust wel de kracht en de sterkte van Heilige Geest met zijn zeven Gaven. Door die gaven van de Heilige Geest is Jezus de Messias, de Zoon van God. Jesaja profeteert dat als de Messias zijn koningschap uitoefent, er een ware vrede zal zijn, welke door hem zo idyllisch beschreven wordt.

Jezus, de zoon van de timmerman, is de vervulling van die profetie. Hij heeft ogenschijnlijk niets koninklijks en maakt geen enkele indruk. Het is voor velen moeilijk voor te stellen en te aanvaarden dat Jezus, die timmermanszoon, de Messias is. Daarom wordt Johannes de Doper door God, door de Heilige Geest, vooruit gezonden. Johannes de Doper is een asceet. Hij is helemaal vergeestelijkt. Hij moet de mensen voorbereiden op de komst van de Messias. De mensen moeten hun denken vernieuwen en nieuwe mensen worden. Zonder mentaliteitsverandering kan de Messias niet komen. De Messias komt niet met dwingend geweld, of met wereldse macht om te overtuigen dat Hij de Messias is. Jezus erkennen als de Messias, is Hem aanvaarden in geloof. Hij kan alleen vrijwillig in liefde aanvaard worden in een open hart. De mensen denken eerder dat Johannes de Doper de Messias is. Johannes ontkent dat stellig. Johannes de Doper heeft door de Heilige Geest een innerlijke kennis en weet met zekerheid dat Jezus de Messias is. Johannes de Doper zal Jezus aanwijzen als de Messias: Zie: het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt.

Voor de komst van de Messias moeten de harten gezuiverd worden. Door de zonde kun je niet zien dat Jezus de Messias is. Daarom roept Johannes de mensen op zich te bekeren en dient hij hun het doopsel van bekering toe tot vergiffenis van de zonden. Om een nieuw begin te maken, om Jezus te leren kennen, moet de mens van zijn oude gewoonten en denkpatronen gereinigd worden. Onze zonde staat de komst van de Messias in de weg.

Een zondaar erkent Jezus niet als de Messias, als de Verlosser van Godswege. Zo waren ook de Farizeeën en Sadduceeën die zich lieten dopen. Hun doopsel was uiterlijke schijn. Zij hadden hun hart niet opengesteld voor Jezus, de Messias, zoals Johannes de Doper die verkondigde. Zij hadden hun eigen denkbepelden en verwachtingen van de Messias en daarin paste Jezus niet. Zij aanvaardden dus de boodschap van Johannes de Doper niet. Zij zijn huichelaars, hypocrieten, die zich wel lieten dopen, maar niet bekeerden. Daarom noemt Johannes de Doper hen adderengebroed. Johannes doorschouwt hen.

Johannes is de laatste profeet van het oude testament. Hij ziet niet alleen dat Jezus de Messias is maar dat bij de Messias, de Verlosser, ook het oordeel ligt. Jezus is weliswaar niet gekomen om te oordelen maar om te redden. Het is echter de wereld die riep en roept: Weg met Hem, aan het kruis met Hem. Daar ligt nu het oordeel. Niet Jezus veroordeelt maar de wereld veroordeelt Hem. Als je je Verlosser veroordeelt, hoe kan Hij jou dan verlossen? Daar ligt het oordeel. De wereld veroordeelt zichzelf en sluit zo zichzelf buiten voor het Koninkrijk van God. Zo wordt het kaf van het koren gescheiden.

Daarom is deze zondag een oproep tot bekering om Jezus, de Messias, te aanvaarden zoals Hij is; en niet om Hem te aanvaarden zoals wij Hem willen zien. Wij moeten nederiger, kleiner worden, Hij groter. Als wij de Messias aanvaarden, door naar Hem luisteren en te doen wat Hij ons voorhoudt, dan zal Zijn vrede ons deel zijn. Dat is de vrede zoals die door Jesaja zo mooi geprofeteerd is.

De advent is de mariale tijd bij uitstek. Maria is in verwachting van de Messias en vol verwachting van zijn komst. Bij de ontvangenis van Gods Zoon zei ze: Mij geschiede naar uw woord. Zij liet zich leiden door het woord van God. Daardoor kon de Zoon van God mens worden. Maria is daarom in vrede, zij is de Koningin van de vrede. Zij spoort de leerlingen aan, en daar behoren wij ook toe: Doet wat Hij u zeggen zal. Dat zegt Maria opdat ook wij zijn vrede kunnen genieten.

Maria is ons voorbeeld van gelovig vertrouwen en gelovige overgave. Moge Maria met haar geloof en haar gelovige overgave ons voorbeeld zijn, op deze Tweede Zondag van de Advent, opdat de goddelijke vrede van Kerstmis ook ons deel zal zijn. Amen.

Second Sunday of Advent

Reading from the prophet Isaiah. *Isaiah 11:1-10*

Reading from the Letter of the Holy Apostle Paul *Rom 15, 4-9*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt 3, 1-12*

By Fr. Frank As

King David lived about 1000 years before Christ. The Prophet Isaiah lived about 700 years before Christ. The prophet Isaiah prophesies about the coming of the Messiah, who comes from the House of David and is the son of David. The people lived in the expectation that the Messiah would come with splendor and majesty. The prophet Isaiah prophesies something completely different. The Messiah comes as a twig. The Messiah will sprout from the stump of Jesse. Jesse is the father of King David. The stump is the image of the dilapidated Davidic royal family. Joseph, the husband of Mary, is descended from the House of David, and is the scion, the stump of the surviving House of David. We know that the Messiah was born in a stable in Bethlehem, far from the world. He is that twig and thus the fulfillment of the prophecy of Isaiah.

But on that little vulnerable young twig rests the power and strength of the Holy Spirit with his seven gifts. Because of those gifts of the Holy Ghost, Jesus is the Messiah, the Son of God. Isaiah prophesies that when the Messiah exercises his kingship, there will be a true peace, which he describes so idyllically.

Jesus, the carpenter's son, is the fulfillment of that prophecy. He apparently has nothing royal and makes no impression at all. It is difficult for many to imagine and accept that Jesus, that carpenter's son, is the Messiah. That is why John the Baptist is sent forward by God, by the Holy Spirit. John the Baptist is an ascetic. He is completely spiritualized. He must prepare the people for the coming of the Messiah. People have to renew their thinking and become new people. Without a change in mentality, the Messiah cannot come. The Messiah does not come with coercive force, or with worldly power to convince that He is the Messiah. To acknowledge Jesus as the Messiah is to accept Him in faith. He can only be accepted voluntarily in love in an open heart. People rather think that John the Baptist is the Messiah. John firmly denies this. John the Baptist has an inner knowledge through the Holy Spirit and knows with certainty that Jesus is the Messiah. John the Baptist will point to Jesus as the Messiah: Behold: the Lamb of God who takes away the sins of the world.

Before the coming of the Messiah, the hearts must be purified. Because of sin, you cannot see that Jesus is the Messiah. That is why John calls people to repentance and administers to them the baptism of conversion for the forgiveness of sins. In order to make a new beginning, to get to know Jesus, man must be cleansed of his old habits and thought patterns. Our sin stands in the way of the coming of the Messiah.

A sinner does not recognize Jesus as the Messiah, as the Savior of God. So were the Pharisees and Sadducees who were baptized. Their baptism was an outward appearance. They had not opened their hearts to Jesus, the Messiah, as John the Baptist proclaimed. They had their own ideas and expectations of the Messiah and Jesus did not fit into them. So they did not accept

the message of John the Baptist. They are hypocrites, hypocrites, who were baptized, but not converted. That is why John the Baptist calls them a brood of vipers. John sees through them. John is the last prophet of the Old Testament. He not only sees that Jesus is the Messiah, but that the Messiah, the Redeemer, also has the judgment. Jesus did not come to judge but to save. However, it is the world that cried and is crying: Away with Him, on the cross with Him. That is where the judgment lies now. It is not Jesus who condemns, but the world condemns Him. If you condemn your Savior, how can He save you? That is where the verdict lies. The world condemns itself and thus excludes itself from the Kingdom of God. This is how the wheat is separated from the chaff.

Therefore, this Sunday is a call to repentance to accept Jesus, the Messiah, as He is; and not to accept Him as we want to see Him. We must become more humble, smaller, He greater. If we accept the Messiah, by listening to Him and doing what He tells us, then His peace will be ours. That is the peace as it is so beautifully prophesied by Isaiah.

Advent is the Marian time par excellence. Mary is pregnant with the Messiah and full of expectation of his coming. At the conception of God's Son she said: Let it be done to me according to your word. She was guided by the word of God. This allowed the Son of God to become man. Mary is therefore at peace, she is the Queen of peace. She exhorts the disciples, and we are one of them: Do what He tells you. Mary says this so that we too can enjoy His peace. Mary is our example of faith trust and faithful surrender. May Mary, with her faith and her faithful abandonment, be our example on this Second Sunday of Advent, so that the divine peace of Christmas may also be ours. Amen.